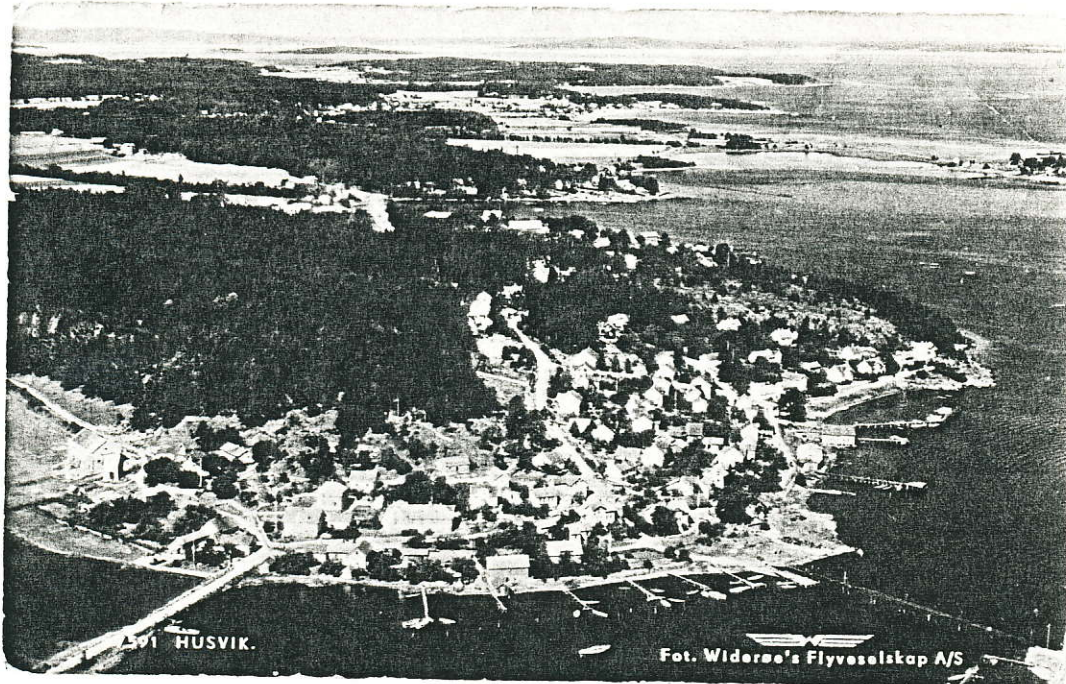

Det gamle Husvik X

AV GRETE HAUGEN

Ca. 1930

Det var også større sportsbegivenheter knyttet til Husvik. I slutten av forrige århundre ble det arrangert store regattaer med utgang fra Vallø-bukten. Men etter at en storm i 1903 forårsaket havari for mange av båtene, ble seiling-sentret lagt til Fjærholmen. I 1930-årene ble det også årvisst arrangert svømmestevnet «Jarlsø Rundt», med Tønsberg Svømmeklubb som arrangør. Det er ikke blitt tatt opp etter krigen. Øya er jo blitt mye større i omkrets, og det kan vel heller ikke være særlig koselig å svømme rundt den nå, langs kaier og industri-bygg.

Ikke alle barn lærte å svømme i gamle dager, det var nok ingen svømmekurs. Men badet gjorde de, og det pussige var at gutter og piker ikke skulle bade på samme sted. Min tante har fortalt meg at badeplassen for pikene var bortenfor Rødsten, der vasset de utfra den flate stenen som de kalte for Plaskestenen. Hvor guttene badet, vet jeg ikke, de fant vel badeplasser overalt ellers.

Ca. 1930 kom dog svømmekurs i gang i Bogen og på Vallø. Her deltok også barn fra Husvik og lærte svømmekunsten av svømmelærer Clasen.

Hvem husker ikke dem som på grunn av sitt yrke kom i kontakt med de fleste av stedets beboere, stedet var jo lite, en kan vel si at alle kjente alle.

I Moebakken bodde skomaker Moe — det var jo ham bakken var kalt opp etter — både bolig og verksted lå laglig til like ved veien, de som for forbi hilste gjerne inn til håndverkeren innenfor. Blid og hyggelig tok han

imot dem som kom med sko som skulle stelles på. Hans kone var også ofte der og hjalp til, de satt der med sine forklær av lær, alltid opplagt på en koselig prat og interessert i nytt om familien. Det var en spesiell atmosfære der, spennende maskiner og en deilig lukt av lær. Og så pent og godt arbeid som de gjorde!

Hos fiskerne Peder Evensen og Kristiansen kunne en bestille fisk, det var noe annet enn våre dagers frossenfisk i frysedisken!

Så hadde vi Valborg i sitt lille hus, hvor hun var dyktig i så mange ting: hun bandt kranser, laget knekk, sydde og bakte, var dessuten et muntret sentrum for hele Husvik. Hun var et oppkomme av gode historier og var mektig populær!

Småbrygger stikker ut overalt.

Før i tiden var det vanlig med sydamer som satt i sitt hjem og sydde for folk, noen gikk også rundt i husene. På Husvik hadde vi i mange år Klara Andersen,

hun har visst sydd klær for flere generasjoner! Hun var maurflittig, symaskinen duret ofte fra morgen til langt på natt, når det gjaldt å få en bestilling ferdig. Hun bodde i min mormors hus, og som barn fikk jeg «hjelp» henne med å ta vekk tråkletråder og plukke opp knappnåler fra gulvet. Hun var et elskelig menneske! Merkelig nok fikk hun også tid til et trofast og imponerende arbeid for Røde Kors.

Kjekke folk var også stedets drosjesjåfører, Landsverk og ~~Otte~~ Kristensen, den siste drev

også som slakter. Jeg husker godt drosjene fra dengang, de var sannelig fleksible, skulle mange personer med bilen, fantes det ekstra seter å slå opp fra gulvet! At noe så praktisk er gått i glemmeboken? (Forts.)